

Sáng Mồng Sáu Tết Tân Sửu

Sáng Mồng Sáu hết Tết...hết ai xông đất rồi!
Hummingbird về chơi, hoa nở cười chào đón...
Năm nay Xuân đến muộn vì năm ngoái năm nhuận...
nhưng mà Xuân vẫn Xuân của hoa, chim và bướm!

Những nụ đào nở sớm vẫn chờ bướm, chưa tàn...
Những nụ hoa hồng vàng để dành Hummingbird...
Ngay cả những cây ớt hoa mà như sương vương...
Tất cả đều dễ thương ai ngoài đường đi bộ!

Không áo dài bay gió thì ngực hàn vẫn xinh!
Tôi bỏ chim đứng nhìn, nghĩ mình người tình phụ!
Cảm ơn ai cười nụ, cảm ơn lời hello
Tôi muốn gắn câu thơ lên đôi môi người ấy...

Ờ nhỉ ai con gái...cũng đều là Giai Nhân?
Tôi ngó theo chiếc khăn quàng quanh cổ còn tuyết
Trong lòng tôi hoa Tết nở bùng nàng gót chân...
Đây là câu thơ Xuân anh dang lên em nhé?

Gió bên tai nói khẽ chàng ơi nhớ học trò
Tết này nó Thiên Thu sao chàng không nhắc nó?
Tự dưng tôi xấu hổ: mình quên một Tình Yêu?
Hứng giọt sương trong veo, tự dưng tôi muốn khóc!

*Phúc à em em Phúc...Thầy quên em sao đành?
Từng ngày trôi qua nhanh...một đời người mong manh
Lộc đang nở trên cành mà em đành về đất!
Chấp tay Nam Mô Phật Đà Lạt của tôi ơi...*

Trần Văn Lệ